

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.212/2008/4.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Mosonyi Csaba ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Bódog Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Bódog Zoltán ügyvéd) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen szavatossági igény érvényesítése és egyéb követelés iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. január 24. napján kelt 8.G.40.107/2006/61. számú ítéletével szemben a felperes részéről 62. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **megváltoztatja** és a viszontkeresetet elutasítja.

A felperes elsőfokú eljárási költség és illeték fizetésére kötelezését mellőzi és az alperest kötelezi, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 400.000,- (Négyszázezer) Ft elsőfokú eljárási költséget, továbbá külön felhívásra az államnak - mulasztási bírság kiszabásának terhével - 317.300,- (Háromszáztizenhétezer-háromszáz) Ft illetéket.

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 330.000,- (Háromszázharmincezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A peres felek között 2002. október 10. napján létrejött szerződésben az alperes faipari szárítókamra tervezésére, legyártására, helyszíni összeszerelésére, beüzemelésére és az azt kezelő munkások betanítására vállalkozott 6.858.450,- Ft + ÁFA díj ellenében. A megrendelő felperes a vállalkozói díjat három részletben volt köteles megfizetni, a szerződéskötéskor annak 50 %-át, 3.429.225,- Ft + ÁFÁ-t, a berendezés helyszínre szállításának befejezésekor 30 %-ot, 2.057.535,- Ft + ÁFÁ-t,

az átadás, beüzemelés, betanítás után pedig a fennmaradó 20 %-ot, 1.371.690,- Ft + ÁFA-t. A vállalkozói díj késedelmes kifizetése esetére a szerződés II/5. pontjában a Ptk-ban szabályozott mindenkor alapkamat kétszeresét kitevő késedelmi kamatot kötöttek ki. Az alperes 2002. december 19-én készre jelentette a teljesítést, a beüzemelésre határidő kitűzését kérte és megküldte a teljesítésről kiállított számláját a felperesnek. Ezt követően a kazán feltöltésre került és a szárítókamrát fa berakása nélkül „száraz állapotban” beüzemelték, majd a kazánt légtelenítették. A felperes a termelést 2003. január 8. napján kezdte meg, ekkor vette használatba a szárítókamrát. A használatba vétel során az automatika működésével probléma merült fel, így az közös megegyezés alapján kiszerezésre került és az alperes ideiglenesen egy kézi vezérlést épített be.

A felperes a szerződés szerint ütemezett vállalkozói díjból csak az első részletet fizette ki ÁFA nélkül, hibás (hiányos) teljesítésre hivatkozva a második és harmadik részlet kifizetésétől elzárkózott. Mindezek miatt az alperes sem pótolta az automatikus vezérlést és egyéb hibák kijavítására sem volt már hajlandó.

A felperes 2003. szeptemberében magánszakértői véleményeket szerzett be, amelyeket **(1.szakértő neve)** építész szakértő, illetve **(2.szakértő neve)** faipari szakértő készített el. Az építész szakértő beázási problémákat észlelt és ennek következtében korrodálódást, mázolás hiányosságokat. Megállapította, hogy a hibák a hibás szerkezeti részek kicserélésével, a beázásból eredők pedig a tetőfedés újbóli elkészítésével javíthatók. A faipari szakértő azt állapította meg, hogy a kamra hőszigetelési értékéhez képest kevés a fűtőfelület, a párástó rendszer fűvókái nem megfelelőek, eltömődnek, a kazán vízszintje nem ellenőrizhető, mert az ellenőrző rendszer nincs kiépítve, a szárító kapacitás a szerződésben írt 30-35 m³-rel szemben maximum 25 m³, az automatika helyett egy folyamatszabályozásra teljesen alkalmatlan berendezés van beépítve, amely csak alapértékek visszajelzésére képes.

Az alapeljárás során a felperes módosított keresetében hibás teljesítésre hivatkozva az alperest megillető vállalkozói díjat az általa már kifizetett 3.429.225,- Ft-ra kérte leszállítani. Elmaradt haszon címén 5.000.000,- Ft kártérítés és járuléai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Elismerte, hogy a műszaki átadás nem történt meg, az elkészített berendezés készültségi fokát 90-95 %-ban határozta meg. Viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben a felperest 3.429.224,- Ft hátralékos vállalkozói díj és kamatai megfizetésére kérte kötelezni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest marasztalta a viszontkeresettel érvényesített 3.429.224,- Ft és járuléai erejéig.

A Szegedi Ítéltábla a Gf.I.30.506/2005/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Indokolásában kifejtette, azt, hogy a felperes által állított árleszállítás mértéke az általa megjelölt összeg, vagyis jelentősen meghaladja az alperes által elismert (beszámított) összeget, a felperesnek kell bizonyítani. Erre nézve szakértői bizonyítást kell elrendelni. A szakértői vélemény alapján kell állást foglalni, hogy a felperes milyen mértékű árleszállításra jogosult, illetve az alperest a kifizetett összeg felül - a viszontkereseti kérelem korlátai között - mennyi vállalkozói díj illeti meg.

- 3 -

Gf.I.30.212/2008/4.szám

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság előbb **(3.szakértő neve)** igazságügyi szakértőt rendelt ki, aki véleményében megállapította, nem készültek sem gépészeti, sem

elektromos, sem szárítási tervek, ezért a szerződésben vállalt teljesítés alapjai hiányoznak. Amennyiben szárítási terv készült volna, alátámasztva a szükséges számításokkal, rögtön a beüzemelést követően kiderül, hogy a berendezés alkalmatlan a szárításra, mert a kazán hőteljesítménye nem biztosítja a szárításhoz szükséges minimális hőmérsékletet sem, a szárítókamra alulméretezett, abba a szerződésben írt 30-35 m³ faanyaggal szemben mindössze 23,328 m³ fér be. A kamra hibái nem javíthatók, mesterséges szárításra alkalmatlan, helyette új szárítókamrát kellene építeni, amelynek költsége automatikával vezérelten 3,8-4 millió Ft + ÁFÁ-ra tehető.

Az elsőfokú bíróság a peres felek észrevételeit követően másik szakértőt rendelt ki **(4.szakértő neve)** faipari mérnök szárítási szakértő személyében. E szakértő megállapította, hogy az alperes szolgáltatása a szerződéses követelményeknek maradéktalanul nem felel meg. A berakható famennyiséggel kapcsolatosan a szerződő felek szerződésükben a szárítandó famennyiséget pontatlanul, felületesen határozták meg. A kamra szakszerűtlen építésének hibái kijavíthatók, a beépített anyag a normáknak megfelel, fenyőfák szárítására alkalmas. A szerződésben szereplő 2 m³-es tárolópuffer nem épült meg, helyette zárt tágulási tartályt építettek be. A négy légkeverő ventilátor valóban kevés, a légkeverés azonban javítható. Álláspontja szerint a beépített 75,4 kW/óra teljesítményű kazán megfelelő, a hőszükségletet kielégíti, de a megépített kamránál a raktér másik oldalán a meglévő regiszter tűkörképében még egy regisztert kell kialakítani függőleges beállításban. A kisserelt automatika helyett ún. értéktartó klímaszabályozó került beépítésre, ez megbízható fanedvességmérő műszerrel kiegészítve, írott menetrend alapján alkalmas a szárítási ciklust levezetni.

A szakértői vélemények ismeretében a felperes módosított keresetében a szerződésben írt vállalkozói díjat az általa már kifizetett 3.429.225,- Ft-ra kérte leszállítani.

Az alperes viszontkeresetét felemelte és a felperest 3.574.775,- Ft és kamatai megfizetésére kérte kötelezni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 3.574.775,- Ft-ot, ennek 2002. december 20-tól 2004. december 31-ig évi 22 %, 2005. január 1-től a kifizetésig számítottan a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt kétszeres mértékű késedelmi kamatát és 1.170.300,- Ft perköltséget. Ítélezésének alapjául **(4.szakértő neve)** szakértő véleményét fogadta el kifejtve, hogy az alperes a létesítés során hibákat követett el, másrészt olyan műszaki megoldásokat alkalmazott, amelyek a létesítési célhoz képest az osztályba sorolást indokolják. A III. osztályba sorolással 20 %-os árleszállítás indokolt. Az árleszállítás összegét akként határozta meg, hogy a szerződés szerinti nettó vállalkozói díj 6.858.450,- Ft, a vezérlő automatika nélküli díj 6.554.000,- Ft. Ebből levonva a leértékeléssel nem érintett kazánházra számított díjrészt - 1.800.000,- Ft-ot - a fennmaradó összeg mint a szárítókamrára eső díjrész 4.754.000,- Ft. Ennek 20 %-os díjcsökkentése - 950.800,- Ft - levonásával a szárítókamra csökkentett

díjértéke 3.803.200,- Ft. Ehhez hozzáadva a kazánházra számított díjrészt, 1.800.000,- Ft-ot, a szerződésben kikötött eredeti átalányárhoz képest a leszállított ár 5.603.200,- Ft. Ebből a vállalkozói díjból a felperes mindössze nettó 2.743.380,- Ft-ot teljesített, a fennmaradó tartozás tehát a viszontkeresetben írt 3.574.775,- Ft. A felperest a Ptk. 389. §-a alapján ezen összeg megfizetésére kötelezte.

A felperes keresetét a kártérítési igény tekintetében is elutasította.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben annak részbeni megváltoztatásával a viszontkereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően megbízást adott a **(település neve)**-i székhelyű **A...** Kft-nek szakértői vélemény elkészítésére és e magánszakértői vélemény megállapította, hogy az alperes a szárítókamrán az alapkoncepciót jelentősen megváltoztató átalakításokat hajtott végre, kötelező érvényű dokumentumokat és használati útmutatót nem adott át, maga a berendezés befejezetlen. A tető a hőteher hatására eldeformálódott, a kamra belső felületén korróziós problémák vannak, műanyag kábelcsatornákat szereltek fel az elektromos vezetékek védelmére, teljes szakmai hozzáértés nélkül. A padozaton állandó jelleggel nagy mennyiségű kondenzvíz maradt, amely az amúgy is rossz hőmérsékleti viszonyokat tovább fokozta. A hűtőtéljesítmény nem elegendő, a keringtető ventilátorok működésképtelenek, a hővisszanyerő rendszer kiépítése szabálytalan, a permetező rendszer pedig alkalmatlan. Összességében a szárítókamra egy kiforratlan és próbaüzem alatt álló termék, többszöri átalakítás után sem alkalmas a jelenlegi állapotában arra, hogy elfogadható minőségű végterméket állítsanak elő. Valójában az alperes „egy lapáttal fűthető kazánt adott el a részükre és az nem nevezhető szárító automata felügyeleti rendszerűnek”. Teljesen értéktelen, semmire sem használható szárító berendezés, amely alkalmatlan a munkafeladatok ellátására. Hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Legfelsőbb Bíróság GK 47. számú állásfoglalásában kifejtetteknek, amely szerint az árleszállítás alapjának megállapításánál a szerződésben meghatározott ellenszolgáltatásból kell kiindulni és azt kell vizsgálni, hogy a kikötött díjhoz viszonyítva a hiba milyen értékcsökkenést okozott. A **(4.szakértő neve)**-féle szakértői véleményben erre vonatkozóan megnyugtató megállapítások nincsenek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **alapos**.

A peres felek jogvitájában abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy az alperes részéről történt-e hibás teljesítés, milyen mértékű és természetű az ezzel okozott érdeksérelem, és ehhez képest a szerződésben kikötött vállalkozói díjat tekintve milyen díjleszállítás indokolt.

1.) A hibás teljesítés, mint szerződésszegés a szerződés tartalmához mérendő. A peres felek között létrejött szerződésben az alperes - a kivitelezés mellett - a szárítókamra megtervezésére is vállalkozott. Tervdokumentáció azonban nem készült, illet az alperes a szakértői bizonyításhoz rendelkezésre bocsátani, vagy az

Gf.I.30.212/2008/4.szám

eljárás során bemutatni nem tudott. Átadási tervdokumentációt, továbbá az üzemeltetéshez, használathoz szükséges dokumentációt a felperes részére nem adott át. A számításokkal alátámasztott, az elvégzendő munkához megfelelő igényességgel elkészített tervdokumentáció éppen akkor kap különös jelentőséget, ha a létesítmény hibás, mert a hiányosságokat a tervhez képest kell - szakértői módszerekkel - vizsgálni. A

szárítóberendezést előzetes technológiai méretezés alapján, a berendezés méretére, hőellátására, légtechnikai megoldására kiterjedő részletes kiviteli terv alapján lehetett volna kivitelezni. Ennek birtokában állapíthatók meg - és vizsgálhatók szakértő által - a kivitelezett berendezés pontos műszaki paraméterei, a beépítésre kerülő kazánok, ventilátorok típusára, teljesítményére, beépítési helyére vonatkozó és egyéb szükséges adatok. Mindezeket nem a szakértőknek kell - modellezett számításokkal - „helyettesíteni”, hanem a szakértők feladata a tervdokumentáció erre vonatkozó adatainak, megoldásainak ellenőrzése lenne. Ilyen terv az alperes részéről a perbeli esetben nem készült, a létesítmény alapvető fogyatékosága éppen ebben áll. E tekintetben az ítéletábra osztja **(3.szakértő neve)** igazságügyi szakértőnek az építészeti, gépészeti, elektromos és szárítási tervek, valamint más dokumentumok (használati utasítás, munkavédelmi előírásokhoz szükséges vizsgálati dokumentáció) hiányával kapcsolatos megállapításait (10. sorszámú szakértői vélemény 5-6. oldal, 19. sorszámú kiegészítő vélemény 3. oldal). Jelen esetben a szárítóberendezés elégtelen teljesítményét éppen a terv hiánya okozta, az alperes hibás teljesítése alapján erre vezethető vissza.

A szárítókamrába berakható famennyiség tekintetében mind a peres felek, mind a szakértők eltérő megállapításokat tettek. A felperes kikötése az volt, hogy az egyes szárítási periódusok alkalmával a kamrába „egy kamionnyi fenyőáru”, 30-35 m³ faanyag berakható legyen. A tervező kötelezettsége - és az alperes a szerződésben tervezőnek (is) minősült -, hogy a megrendelő feltehető szándékára, a szerződéskötéskor felismerhető felhasználási céljára figyelemmel legyen. A szükséges információkat erre nézve be kell szereznie, a megrendelővel tisztáznia kell. A szerződés ezen kikötése értelmezéséből eredő ellentmondások és bizonytalanság az alperes - mint tervező - terhére esnek. A tervező hibásan teljesít, ha a várható felhasználási célra nincs tekintettel (Bírósági Határozatok 1992/389. számú eseti döntés).

A szárításhoz szükséges hőmérsékletet illetően **(3.szakértő neve)** szakértő azt állapította meg, hogy a kazán teljesítménye nem biztosítja a szükséges minimális hőmérsékletet sem (19. sorszámú kiegészítő szakértői vélemény 4. oldal, 9. oldal, 10. sorszámú vélemény 4. oldal), ezért a berendezés alkalmatlan a rendeltetésszerű használatra. **(4.szakértő neve)** szakértő az 54. sorszámú kiegészítő véleményének 2. oldalán akként foglalt állást, hogy „az alperes hibás számítással vagy elképzeléssel erősen alulméretezte a keringtető légtechnikát (6. pont), a hőleadók gyenge teljesítménye kevés a szárítási technológia ellátására (7. pont)”, de a technológiai-gépészeti hiányosságokat pótolhatónak, javíthatónak minősítette. Mindezeket egybevetve a szárításhoz szükséges hőmennyiség vonatkozásában is megállapítható az alperes hibás teljesítése.

A felperes már az alapeljárás során 18 pontban felsorolva tételesen megjelölte a szárítókamra egyéb építészeti-kivitelezési hibáit, amelyeket az alperes sem vitatott

- 6 -

(17. sorszámú jegyzőkönyv), és ezekre tekintettel terjesztette elő a kikötött vállalkozási díjhoz képest csökkentett mértékű viszontkeresetét. **(4.szakértő neve)** kiegészítő szakvéleményében (54. sorszám 4. oldal) e hibák javítási költségét a F... Kft. 2007. február 14-i árajánlata (25. sorszámú beadvány melléklete) alapján nettó 608.000,- Ft-ban fogadta el. Az árajánlat azonban a szárítókamra megtekintése nélkül a tételes hibajegyzék alapján készült azzal, hogy „az ár az állapotfelmérés után változhat”, összege így is bruttó 729.600,- Ft. Az ajánlat számos tételt mint „nem javítható, esztétikai hibát” nem értékel.

(4.szakértő neve) szakértő - az alperes felelősségét enyhítendő - a felperes terhére rótta a műszaki ellenőrzés elmulasztását. Az ítéletábra ezzel kapcsolatosan megjegyzi, az

építési napló vezetése, a tervezés és kivitelezés dokumentálása a vállalkozó kötelezettsége; az ellenőrzés jog és nem kötelezettség, ezért a műszaki ellenőrzés esetleges hiányossága a vállalkozó felelősségét semmiben sem csökkenti.

2.) Az alperes hibás teljesítésének ténye a kifejtettek szerint kétséget kizáró módon bizonyítást nyert.

A felperes a hibás teljesítés miatt díjleszállítás szavatossági igényt érvényesített azzal, hogy az általa már kifizetett összeget - a szerződésben kikötött vállalkozói díj 40 %-át - tartja arányosnak az alperes hibás szolgáltatásáért.

(3.szakértő neve) szakértő az alperes szolgáltatását a mesterséges szárításra alkalmatlannak minősítette, a díjleszállítás mértékéről (ezért) nem nyilatkozott.

(4.szakértő neve) szakértő e kérdésben kétféle megközelítési módot (számítást) munkált ki. A 43. sorszám alatti szakvéleményében az elmaradt (kiszereelt) automatika értékével csökkentette a vállalkozói díjat, annak megállapítása mellett, hogy maga a kazánház nem hibás, ezért a leértékelés nem érinti. A szárítókamrára eső „díjrész” 4.754.000,- Ft, amelyet III. osztályú minősítés alapján 20 %-kal csökkentett, és így nettó 950.800,- Ft díjleszállítást alkalmazott (szakértői vélemény 9-10. oldal). Az elsőfokú bíróság ítéletében ezt a számítási módot fogadta el.

Az 54. sorszámú kiegészítő véleményében a szakértő e számítási módtól annyiban tér el, hogy a felperes által 18 pontban felsorolt hiányosságoknak a F... Kft. árajánlata szerinti nettó javítási költségét és az általa feltárt technológiai-gépészeti hiányosságok pótlásának becsült javítási költségeit összesíti, és így a szárítókamrára és fogadósintjére vetítve nettó 1.734.100,- Ft-ot fogadott el (ez az összeg erre a részre 36,5 % csökkentés). Az elsőfokú bíróság ítéletében a **(4.szakértő neve)** 54. sorszámú kiegészítő véleményében írtaknál is kevesebb díjleszállítást alkalmazott, aszerint ugyanis a díjleszállítás bruttó 2.167.625,- Ft, a felperes fizetési kötelezettsége pedig 2.595.650,- Ft lenne.

A díjleszállítás számításával és mértékével kapcsolatosan azonban sem a **(4.szakértő neve)**-féle szakértői véleményben írt számítási módok, sem pedig az elsőfokú ítéletben elfogadott álláspont nem helytálló.

A vállalkozási, építési-tervezési szolgáltatás hibás teljesítése esetén a szerződésben kikötött teljes vállalkozói díj képezi az árleszállítás alapját (EBH 2006/1505. számú elvi határozat, GK 47. számú állásfoglalás). A vállalkozási szolgáltatás a perbeli esetben oszthatatlan, ezért téves az az álláspont, hogy a díjleszállítással kapcsolatban csupán a létesítmény „hibás részének” értéke jöhet számításba; a díjleszállítás alapja a teljes (bruttó) vállalkozói díj.

Gf.I.30.212/2008/4.szám

Az árleszállítás megállapításánál a javítási költség összegén túl az eset összes körülményeit mérlegelni kell és arra kell törekedni, hogy a hibás teljesítéssel megbomlott értékegyensúly az ellenszolgáltatás csökkentésével helyreálljon (GK 47. számú állásfoglalás). E körben figyelemmel kell lenni a javítások után is fennálló esztétikai, használati, forgalmi, stb. értékcsökkenésre, a hibák miatt tartósan fennmaradó használati korlátozásokra, így például a szárítókamra korlátozott befogadóképességére, csökkent termelőképességére, a kapacitásvesztésre. Jelentősséggel bírnak a javítással együtt járó kényelmetlenségek, továbbá az átadási tervdokumentáció, a használatához szükséges dokumentációk hiánya és a betanítás elmaradása is.

E körülményeket összességükben értékelve és mérlegelve a hibás teljesítés miatti arányos díjleszállítást az ítéltábla a szerződésben kikötött teljes vállalkozói díjra vetített 60 % mértékben fogadta el. Ilyen mértékű díjmérséklés áll összhangban a peradatokkal, amelyek alapján kétség nélkül megállapítható, hogy az alperes által megfelelő méretezés, műszaki tervezés nélkül épített szárítókamra ugyan nem teljesen alkalmatlan szolgáltatás, de súlyosan értékcsökkent, jelenlegi állapotában a használata erősen korlátozott és gazdaságtalan, vagyis a felperes által elérni kívánt célt illetően a rendeltetésszerű használatra nem alkalmas. Mindezeket a megállapításokat támasztja alá a fellebbezéshez csatolt A... Kft. által készített vélemény is.

A felperes a szerződésben meghatározott 8.192.500,- Ft vállalkozói díj 40 %-át - 3.429.225,- Ft-ot - az alperesnek megfizette, az ítéltábla által elfogadott 60 %-os díjleszállításra figyelemmel ezért további fizetési kötelezettsége nem áll fenn. A felperes a kártérítési igényét elutasító rendelkezést nem fellebbezte.

Az ítéltábla a fent kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a viszontkeresetet elutasította.

A felperes az általa érvényesített szavatossági igényt illetően teljes egészében pernyertes lett, ezért az elsőfokú eljárási költség és illeték fizetésére kötelezését az ítéltábla mellőzte, és az alperest kötelezte, hogy fizessen a felperesnek 400.000,- Ft elsőfokú eljárási költséget, továbbá külön felhívásra az államnak - a viszontkereset felemelésére is tekintettel - 317.300,- Ft illetéket.

Az alperest az eredményesen fellebbező felperes javára a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján másodfokú eljárási költség megfizetésére kötelezte, amelyből az ügyvédi munkadíj összegét a 41/2003. (XII.19.) IM rendelettel módosított 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint határozta meg.

Szeged, 2008. szeptember hó 26. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Szűts Károlyné dr.sk.
előadó bíró

Dr. Hámori Attila sk.
táblabíró